

Sygn. akt IV U 117/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 września 2019 r. w S.

odwołania E. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 14 stycznia 2019 r. Nr (...) -1/10

w sprawie E. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o wysokość emerytury rolniczej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że E. B. jest uprawniony do emerytury rolniczej z uwzględnieniem części uzupełniającej za okres od 01 lutego 2019 roku do 31 maja 2019 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 stycznia 2019r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017r. poz. 2336 ze zm.) oraz przepisów ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r. poz. 12700, ze zm.), wstrzymał wypłatę E. B., w 100%, części uzupełniającej emerytury rolniczej od 1 lutego 2019r. wskazując, iż ubezpieczony prowadzi działalność rolniczą.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony E. B., wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że przysługuje mu prawo do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej. Ubezpieczony podał, iż ze względu na wiek i stan zdrowia nie jest zdolny do prowadzenia działalności rolniczej i sam fakt, iż jest właścicielem gospodarstwa, nie powinien pozbawiać go spornego prawa. Do odwołania załączył orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności (odwołanie wraz z załącznikami k.2-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Podniósł, że współmałżonka ubezpieczonego na mocy decyzji z 31 grudnia 2018r. została wyłączona z ubezpieczenia społecznego rolników od 1 listopada 2018r. W tych okolicznościach organ rentowy

uznał, że ubezpieczony nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony E. B. od 1 marca 2013r. jest uprawniony do emerytury rolniczej. Emerytura była wypłacana w pełnej wysokości ze względu na podleganie ubezpieczeniu społecznemu rolników współmałżonki ubezpieczonego J. B. z mocy ustawy (decyzja z 25 lutego 2013r. o przyznaniu emerytury rolniczej k.85 akt emerytalnych).

Decyzją z (...)2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego stwierdził ustanie ubezpieczenia społecznego rolników wobec J. B. od 1 listopada 2018r. w związku z pobieraniem specjalnego zasiłku opiekuńczego i zaprzestaniem prowadzenia działalności rolniczej (decyzja z 31 grudnia 2018r k.224 akt emerytalnych).

Zaskarżoną decyzją z (...)2019r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (...) wstrzymał wypłatę E. B. części uzupełniającej emerytury rolniczej od 1 lutego 2019r. podnosząc, że ubezpieczony prowadzi działalność rolniczą, ponieważ nadal jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego (decyzja z 14 stycznia 2019r. k.229 akt emerytalnych).

Ubezpieczony E. B. i jego żona J. są współwłaścicielami gospodarstwa rolnego o powierzchni (...)ha położonego w miejscowościach K. i W. (gm. J.). Z dniem osiągnięcia uprawnień do emerytury, tj. z dniem 1 marca 2013r. emerytury ubezpieczony zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Po tej dacie na wymienionych gruntach rolnych działalność rolniczą prowadziła współmałżonka E. B.. Jesienią 2018r. na podstawie ustnej umowy J. B. wydzierżawiła grunty rolne położone we wsi K. o łącznej powierzchni 10,42 ha E. i W. M.. W październiku 2018r. E. M. dokonał jesiennego zasiewu zboża na w/w gruntach. Od tego czasu W. i M. M. uprawiali grunty rolne, których właścicielami byli małż. B.. Z dniem oddania nieruchomości rolnych w dzierżawę J. B. zaprzestała prowadzenia gospodarstwa rolnego. Dnia 10 czerwca 2019r. J. B. zawarła na piśmie umowę dzierżawy z E. M.. Umowa dzierżawy została zawarta na okres 10 lat. W tej samej dacie, tj. 10 czerwca 2019r. J. B. złożyła powyższą umowę dzierżawy do Starostwa Powiatowego w S. (umowa dzierżawy k.241 akt emerytalnych oraz zeznania świadków J. B., E. M. i A. M. k.28v-29 akt sprawy).

W okresie od 1 listopada 2018r. do 30 kwietnia 2018r. J. B. pobierała zasiłek opiekuńczy z tytułu opieki nad mężem (decyzja z 12 grudnia 2018r. k.223 akt sprawy).

Na mocy umowy sprzedaży z 3 czerwca 2019r. E. B., reprezentowany przez pełnomocnika w osobie żony, zbył nieruchomość rolną położoną w miejscowości W. (gm. J.) o powierzchni 0,12 ha (wypis z aktu notarialnego A Nr 2728/2019r. k.244-249 akt emerytalnych).

E. B. posiada orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności i wymaga stałej opieki żony (odpis orzeczenia o stopniu niepełnosprawności k.3 akt sprawy oraz zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia k.26 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego E. B. okazało się uzasadnione i zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.28 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2016r. poz. 277) wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust.2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą, przy czym zgodnie z ustępem 4 powyższego przepisu uznaje się, że emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego.

Analizując okoliczności sprawy należy wskazać, że organ rentowy doszedł do błędnego wniosku, iż ubezpieczony E. B. prowadzi działalność rolniczą. Wynikało to z zastosowanego przez organ rentowy domniemania, że bycie właścicielem nieruchomości rolnej jest równoznaczne z prowadzeniem działalności rolniczej. Powyższe było konsekwencją

wyłaczenia z dniem 1 listopada 2018r. J. B. – małżonki ubezpieczonego z ubezpieczenia społecznego rolników w związku z pobieraniem specjalnego zasiłku opiekuńczego.

W ocenie Sądu z przywołanego przepisu nie wynika, że przez sam fakt, iż emeryt jest właścicielem gospodarstwa rolnego, uzasadnione jest przyjęcie, że osoba uprawniona nie zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej. W ocenie Sądu o tym, czy ubezpieczony prowadzi działalność rolniczą decyduje każdorazowo stan faktyczny, a zatem fakt, czy dana osoba rzeczywiście prowadzi działalność rolniczą. Na stanowisku takim stoi również Sąd Najwyższy (vide: uchwała SN z 6 maja 2004r., II UZP 5/06, OSNP 2004/22/389).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do ustalenia, że E. B. nie prowadzi działalności rolniczej, a tym samym jest uprawniony do wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu, opartych na zeznaniach świadków J. B., E. M. i A. M. wynika, że ubezpieczony jest współwłaścicielem nieruchomości rolnych o powierzchni 10,80 ha położonych w miejscowościach Z. Z. i W. (k.240 akt emerytalnych). Możliwość zawieszenia wypłaty całości lub części świadczenia z ubezpieczenia społecznego rolników została uzależniona od prowadzenia działalności rolniczej, przy czym posiadanie tytułu własności gospodarstwa rolnego w świetle przepisów art.28 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi tylko domniemanie prowadzenia działalności rolniczej, które może zostać obalone przez osoby uprawnione do świadczenia. Istotne jest bowiem rzeczywiste, faktyczne prowadzenie działalności rolniczej, a nie tylko legitymowanie się tytułem prawnym do nieruchomości rolnej. W niniejszej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe w postaci zeznań świadków wykazało, że ubezpieczony faktycznie nie prowadzi na w/w nieruchomościach działalności rolniczej. Od października 2018r. na podstawie ustnej umowy dzierżawy E. i W. M. uprawiają grunty rolne, których właścicielami są małż. B.. E. M. dokonał jesiennego zasiewu zboża na wymienionych gruntach. Z zeznań świadków wynika jednoznacznie, że ubezpieczony z uwagi na wiek oraz stan zdrowia nie był w stanie prowadzić działalności rolniczej. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w zaświadczeniu lekarskim oraz orzeczeniu o znacznym stopniu niepełnosprawności (k.3 i 26 akt sprawy). Ubezpieczony jest osobą leżącą i wymaga stałej opieki żony. Dowody w postaci dokumentacji medycznej mają charakter obiektywny, a zeznania świadków są spójne i logiczne. Nadto zauważyć należy, że umową sprzedaży z 3 czerwca 2019r. E. B. zbył część gruntów rolnych (k.244-249 akt emerytalnych).

W świetle przedstawionych okoliczności ,tj. wobec ustalenia, że w spornym okresie E. B. nie prowadził działalności rolniczej przyjąć należy, że jest on uprawniony do emerytury rolniczej z uwzględnieniem części uzupełniającej za okres od 1 lutego 2019r. do 31 maja 2019r.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.477¹⁴§2 kpc Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.